

Informatiecampagne Dierlijk Vet

Postbus 3095, 2280 GB Rijswijk, tel. 070 319 51 16, fax 070 319 51 96

www.dierlijkvet.nl, info@dierlijkvet.nl

Perswoordvoering: Sjors Beerendonk, voorzitter VVS, tel. 0499-364802

nieuwsbrief

Nummer 15, Juni 2009

EFPRA-leden willen meer erkenning voor hun werk

De verwerkers van dierlijke bijproducten, in het Engels ook wel aangeduid als de rendering industry, zouden graag eens de waardering vanuit de samenleving krijgen die zij verdienen gezien de maatschappelijke functies die zij vervullen. Er is zeker de laatste vijftien jaar veel bereikt qua kwaliteits- en veiligheidsbewustzijn. Verder is het correcte functioneren van de sector van essentieel belang voor de mondiale samenleving en de problemen die zij ontmoet, zoals klimaatverandering en bevolkingsgroei.

De voorzitter van de European Fat Processors and Renderers Association (EFPRA) Niels Leth Nielsen liet er in zijn openingsrede op het EFPRA-congres in Cannes, van 10 t/m 13 juni jl., weinig twijfel over bestaan, en zou tijdens het tweedaagse EFPRA-congres met technisch symposium van diverse sprekers bijval ontvangen: de sector die lange tijd als de 'onzichtbare industrie' door het leven ging, wil zich thans maar al te graag laten zien, en heeft alle reden om trots te zijn op wat hij doet. Er is – zeker in de EU - een hoog veiligheidsniveau bereikt en de sector is een onmisbare leverancier van ingrediënten voor diervoerders en grondstoffen voor duurzame brandstoffen.

Technisch directeur Stephen Woodgate gaf aan dat transport van dierlijke bijproducten steeds meer een issue lijkt te worden voor de Europese Commissie, een relatief zwakke schakel in een voor de rest sterke keten. "We zijn begonnen met Codes of Practice voor grondstoffen, vloeibare en vaste eindproducten, en er wordt gewerkt aan een concept voor het transport van verwerkte dierlijke eiwitten.

Als onderdeel van de informatiecampagne wordt in elke nieuwsbrief aandacht besteed aan een bedrijf dat of organisatie die actief is in de dierlijk-vetsector.

Meer dierlijke vetten naar petfood, minder naar energie 3
 OIE: wereldwijde steun voor veterinaire diensten 4
 Fosfor raakt op als bijproducten worden verbrand 5
 Aquafeed kan serieus afzetkanaal voor vet worden 6
 Onderzoek naar LCA voor biodiesel uit dierlijk vet 6
 Forum: wat wordt in 2020 van de sector verwacht? 7

Gastspreekster, EFPRA-voorzitter en gastheer bijeen: Paola Testori Coggi, Niels Leth Nielsen en Patrick Coelenbier (vlnr).

Het moeten echter wel werkbare documenten zijn: als we de normen niet kunnen halen, hebben we er natuurlijk niets aan."

Secretaris-generaal Dirk Dobbelaere van de EFPRA gaf te kennen dat naar zijn idee niet alleen de komende nieuwe Uitvoeringsverordening voor dierlijke bijproducten, maar ook de Europese Hygiëne-regels voor levensmiddelen dienen te worden veranderd, om het probleem van ontijdige afwaardering van food naar feed op te lossen. Ook het gebruik van vrachtwagens die categorie 3-vetten

hebben vervoerd bestemd voor de voedselketen kan in een dergelijke discussie worden betrokken.

Nieuwe Bijproductenverordening

In zekere zin begint de waardering voor de sector al te groeien. Dat bleek duidelijk bij de presentatie van Paola Testori Coggi, adjunct directeur-generaal van DG SANCO van de Europese Commissie. Zij verklaarde positief te staan tegenover de sector omdat zij wist dat de sector waarde toevoegt. Nadat ze had aangegeven dat er de komende maanden in Brussel de nodige veranderingen

op stapel staan, besprak zij de nieuwe Dierlijke Bijproductenverordening.

“Na enkele jaren ervaring met verordening 1774/2002 is de Europese Commissie in 2005 met een rapport gekomen”, memoreerde zij de aanwezigen. “De voornaamste conclusies waren dat de algemene principes goed waren, maar dat de regels duidelijker en meer op risicobeoordeling gebaseerd moesten worden. Ook is toen aangegeven dat er twee extra hoofddoelstellingen moeten komen, namelijk duurzaamheid van de grondstoffen, en betere bescherming tegen gezondheidsrisico's door geïmporteerde bijproducten.”

Vanwege de BSE was de roep om strikte regels in het begin groot, en had geen enkele politicus zin ook maar enig risico te nemen. Nu is enige versoepeling bespreekbaar, mits het veiligheidsniveau wordt gehandhaafd. Testori Coggi: “Het voorstel voor een nieuwe verordening is relatief gezien snel gepasseerd. Discussies met Raad en EP kunnen al gauw twee jaar duren, nu ging het om tien maanden. In april is het in eerste lezing aanvaard, deze zomer wordt de formele aanvaarding verwacht. Vijftien maanden na de publicatie treedt de basisverordening in werking, en binnen die periode moet de uitvoeringsverordening worden voorbereid.”

Minder administratieve belasting voor de bedrijven, minder overlap van regels, eenvoudiger structuur, meer op risico's gebaseerde voorschriften. Dat belooft het nieuwe stelsel. Bedrijven die dierlijke bijproducten verwerken tot technische producten, hebben straks bijvoorbeeld alleen een registratie nodig en geen er-

kenning. Voor de nabije toekomst wordt gewerkt aan een versoepeling van het vervoederingsverbod voor vismeel (aquafeed), waar verwerkte varkens- en kippeneiwitten weer in zouden kunnen worden toegelaten.

EFPPA-voorzitter Leth Nielsen zegde haar toe een wetenschappelijke onderbouwing te zullen sturen om zo'n verruiming mogelijk te maken, met controle-instrumenten om de eiwitten te kunnen identificeren. De problemen die de sector kent met transport, waaronder dat van de noodzaak van 'dedicated transport' en de afwaardering bij levering aan mengvoeders, zou zij met haar medewerkers opnemen.

Verruiming categorie 3

Karen Bucher van het Directoraat-Generaal voor Voeding van het Franse ministerie van Landbouw ging nader in op de specifieke gevolgen van de nieuwe basisverordening voor de sector. Er wordt straks onderscheid gemaakt tussen 'bijproducten bij wet' en 'bijproducten bij keuze'. De laatste categorie ontstaat als een producent van dierlijke vetten of eiwitten geschikt voor humane consumptie, werkend volgens de voorschriften van de hygiëne- en veiligheidsregels, zijn producten aan een diervoederproducent levert.

“De verantwoordelijkheden van elke schakel in de keten worden duidelijk vastgelegd, vanaf het punt waar de dierlijke bijproducten ontstaan tot het nu ook beter omschreven eindpunt, en er komen

minder verplichtingen voor producten die dit eindpunt zijn gepasseerd,” aldus Bucher. “Verder worden bepaalde dierlijke bijproducten die bij gebrek aan indeling in categorie 2 waren beland, overgeheveld naar categorie 3. Voorbeelden zijn bloed en weefsels die door de veterinaire inspectie als geschikt voor humane consumptie zijn beoordeeld.”

Registratie door het bevoegd gezag (de VWA) is straks nodig voor alle bedrijven die in de keten actief zijn, dus inclusief transporteurs, handelaren, specifieke gebruikers en food-producenten die afgeleide producten op de markt brengen die niet voor food zijn bestemd. Verwerking, verbranding, energieopwekking, opslag en productie van petfood, biogas, compost, mest en bodemverbeteraars blijven erkenningsplichtig. Voor allen gaan eisen gelden m.b.t. procescontrole en tracering, alle producenten van vetten en eiwitten en sommige andere typen productiebedrijven zullen een HACCP-systeem moeten hebben.

Desgevraagd liet zij weten dat nog niet bekend is welke stof zal moeten worden gebruikt om bepaalde producten te markeren. Bucher: “Markering is geïntroduceerd omdat mest als een risico wordt gezien. Het uitgangspunt is dat als er geen risico is voor de voedselketen, er ook niet hoeft te worden gemarkeerd. Maar welke stof moet worden gebruikt, dat wordt nog bekeken.”

De RED en biodiesel

Biodiesel en glycerine voor energieopwekking bevinden zich voorbij het eindpunt in de keten en hebben dus straks geen verplichtingen. Op deze positieve boodschap van Bucher sloot het betoog van Ewout Deurwaarder, beleidsmedewerker bij DG Transport en Energie van de Europese Commissie, heel goed aan. Hij ging in op de rol van dierlijke vetten op de onlangs gepubliceerde EU-Richtlijn Hernieuwbare Energie (RED).

Deurwaarder: “Er staat nu een verplichte doelstelling

van minimaal 10 procent hernieuwbare brandstoffen in de transportsector. Er worden EU-wijd faciliteiten voor en duurzaamheidseisen aan biobrandstoffen gesteld, en alles wijst erop dat biodiesel geproduceerd uit dierlijke vetten straks dubbel mag tellen bij het behalen van de doelstellingen. Dit gebeurt als dierlijke vetten in de categorie 'afvalstoffen en procesresiduen' worden ingedeeld."

Besluit de Commissie tot dit laatste, dan gaan bovendien alleen de criteria voor minimale broeikasgasreductie gelden, en met een defaultwaarde van 83 procent reductie is dat voor dierlijke vetten geen probleem, ook niet over enkele jaren. Voor dierlijk vet van categorie 3 is nog geen defaultwaarde vastgesteld, maar daarvoor kan een feitelijk reductiepercentage worden berekend via de calculatieregels in bijlage V van de RED. Het kan echter heel goed zijn dat dit uiteindelijk niet nodig is.

"De defaultwaarden worden herzien via de comitologieprocedure en de Commissie overweegt nog ook zo'n waarde voor categorie 3-vet in te voeren", gaf Deurwaarder aan. "Hierover en over andere controversiële punten wordt later dit jaar een 'Commission communication on the practical implementation of the sustainability scheme' uitgebracht." De nieuwe regels zullen vanaf december 2010 moeten worden nageleefd, als de EU-lidstaten de richtlijn in nationale wetgeving dienen te hebben omgezet. De lidstaten moeten echter al in juni 2010 hun nationale actieplannen af hebben.

SIFCO-voorzitter en gastheer van het congres Patrick Coelenbier schetst de ontwikkeling van de sector.

De EFPRA-top verenigd: Technisch directeur Stephen Woodgate, voorzitter Niels Leth Nielsen en secretaris-generaal Dirk Dobbelaere.

Meer dierlijke vetten naar petfood, minder naar energie

De Europese dierlijk-vetsector heeft in 2008 2,69 miljoen ton dierlijk vet afgezet, tegen 2,66 miljoen ton in 2007. Er ging meer dierlijk vet naar petfood, oleochemie en biodiesel, en minder naar energieopwekking. De petfood-industrie nam meer rund-, kippen- en beendervet af en minder varkensvet; de mengvoederindustrie kocht juist meer varkensvet. De voedingsindustrie koos meer voor varkens- en minder voor rundvet.

Dit blijkt uit recente cijfers van de EFPRA, die tijdens het congres in Cannes bekend werden gemaakt door dr. Patrick Coelenbier, president van SIFCO en

daarmee dit jaar gastheer van het congres. Hij signaleerde dat veel bijproducten voor de EU-producenten verloren gaan doordat de veestapel in de Europese landen geleidelijk aan kleiner wordt, en de binnenlandse behoefte aan vlees steeds vaker door

importen worden gedekt. Productie van vlees in derde landen betekenen een derving aan dierlijke bijproducten voor de EU-industrie.

De oleochemie ontwikkelde een sterke voorkeur voor beendervet ten koste van de andere vetten. Bij de energieopwekking liep het stoken van rundvet duidelijk terug. De productie van biodiesel uit dierlijke vetten groeide, waarbij vooral Spanje en Finland een grote rol spelen, op enige afstand gevolgd door Duitsland en het VK. Coelenbier: "De nieuwe Richtlijn Hernieuwbare energie kan ons product helpen, vooral als de dierlijke vetten in dit kader als een residu of afvalstof worden behandeld."

Coelenbier constateerde dat de productiestructuur in de EU inmiddels redelijk stabiel is. Ook de productiestromen zijn redelijk voorspelbaar. Zo'n tweederde van het geproduceerde dierlijk vet is humane consumptie of categorie 3, en eenderde is categorie 1 of 2. "De sanitaire en milieurevolutie die door de EFPRA-leden de afgelopen tien jaar in gang is gezet, is de beste garantie voor de Europese Commissie dat zij de industrie nieuwe afzetkanalen kan bieden die ons helpen onze bijproducten beter te verwaarden."

OIE wereldwijde steun voor veterinaire diensten

Hoewel de activiteiten van de OIE van groot belang zijn voor de mondiale dierlijk-vetsector, weet lang niet iedereen in de sector wat de organisatie nu precies doet en hoe zij te werk gaat. Om die reden was dr. Sarah Kahn, hoofd van de afdeling internationale handel van deze OIE, gevraagd om een uiteenzetting over haar organisatie te geven, alsmede iets te vertellen over de OIE-standaarden en de recente ontwikkelingen op de 77ste Algemene Bijeenkomst van de OIE in mei jl.

“De World Organization for Animal Health OIE heeft historisch gezien als doel het voorkomen van de verspreiding van dierziekten over de hele wereld. Daar is sindsdien de verbetering van het dierenwelzijn bijgekomen,” aldus Kahn. “De OIE is een intergouvernementele organisatie met 174 leden en kantoren verspreid over de hele wereld. Zij verzamelt veel wetenschappelijke gegevens, streeft naar mondiale transparantie op het gebied van dierziekten en zoönosen, en steunt wereldwijd de veterinaire diensten bij de uitoefening van hun taken. Ook verzorgt zij infrastructuur en trainingen in arme landen ten behoeve van diensten die daartoe zelf de middelen niet hebben.”

Wat de dierlijk-vetsector betreft, is vooral van belang dat de OIE gezondheidsstandaarden vaststelt ten behoeve van de veiligheid van de internationale handel in – onder meer - dierlijke producten. In de WTO-/SPS-overeenkomst die op deze handel van toepassing is, wordt zij erkend als referentieorganisatie voor internationale standaarden, naast de Codex (voedselveiligheid) en de IPPC (plantengezondheid). Met deze organisaties werkt de OIE nauw samen t.b.v. de bescherming van dier- en volksgezondheid. De gezondheidscode voor dieren bevatten algemene aanbevelingen en bepalingen over notificatie, diagnosestelling, handelsmaatregelen en documentatie, maar ook specifieke bepalingen over BSE en aanbevolen maatregelen voor producten van dierlijke oorsprong.

Dr. Sarah Kahn, Director of International Trade van de OIE, gaf een toelichting op structuur en functioneren van haar organisatie.

BSE-standaarden

Nadat in 1986 in het VK het eerste geval van BSE was gesignaleerd, werd de eerste BSE-standaard in 1992 aangenomen. Deze standaard is en wordt regelmatig aangepast aan de hand van nieuwe wetenschappelijke inzichten. Hiertoe dient een hele procedure met nationale afgevaardigden en commissies van experts te worden doorlopen, alvorens het Code Comité – met 174 leden – een officiële OIE-standaard kan aannemen en afkondigen. In mei 2005 heeft een grote actualisering plaatsgehad, de overige rondes betroffen kleinere wijzigingen.

Vorige maand, bij de 77ste bijeenkomst, zijn nog twee wijzigingen doorgevoerd in de lijst ‘veilige producten’ (producten waarvoor geen BSE-voorwaarden hoeven te worden gehanteerd). Het woord ‘eiwitvrij’ werd geschrapt als bijvoeglijk naamwoord bij ‘rundvet’ en bij het product ‘van bot ontdaan beenderspiervlees’ werd de leeftijdsgrens van 30 maanden verwijderd. Kahn: “Als je een standaard wilt wijzigen, moet je met wetenschappelijk commentaar komen. De ervaring leert wel dat aan commentaar van regeringen en van bepaalde regionale lichamen zoals de Europese Commissie het meeste gewicht wordt toegekend.” Ze riep de aanwezige bedrijven op hun wen-

sen op dit gebied snel en in het liefst in het Engels in te dienen bij hun regeringen. “De deadline voor de volgende Code Commissie is 7 augustus 2009.”

De OIE deelt verder alle landen elk jaar in naar gelang hun berekende BSE-risicostatus in ‘verwaarloosbaar’, ‘gecontroleerd’ of ‘onbepaald’ BSE-risico. Dit gebeurt op basis van een risicobeoordeling en een systeem van surveillance, verplichte melding en onderzoek van incidenten. Volgens Kahn voelen vooral Aziatische landen en soms Afrikaanse landen die nooit BSE hebben gehad zich het slachtoffer van deze indeling: zij zagen BSE als een Europees en Amerikaans probleem en zien hun internationale handel belemmerd door hun indeling in de categorie ‘onbepaald BSE-risico’, veelal gevolg van een gebrek aan goede monitoring, niet van een hoge BSE-incidentie.

“Het is goed dat er af en toe BSE wordt ontdekt. Dat betekent namelijk dat er serieus naar wordt gezocht en dat het systeem werkt,” aldus Kahn. “Enkele BSE-vondsten veranderen niet de BSE-status van een land; die is eerder afhankelijk van de trend in het totale aantal gevallen, en van de risicoanalyse die er op los wordt gelaten.”

Fosfor raakt op als bijproducten worden verbrand

Het verbod op de toepassing van dierlijke eiwitten in mengvoeders leidt tot een lek in de fosforketen dat op termijn grote gevolgen kan hebben. Er moet serieus onderzoek worden hoe de vooral in beenderen gebonden fosfor (zo'n 65 gram fosfor per kilogram gewicht) hieruit kan worden teruggewonnen, anders drogen de natuurlijke hulpbronnen over 80 jaar op. Die boodschap had prof. Josef Kamphues, Directeur van het Diervoederinstituut van de Universiteit voor veterinaire Geneeskunde in Hannover.

“Door de BSE-crisis is een situatie ontstaan waarin (vlees)beendermeel in de praktijk wordt verbrand; mede door de toegenomen vraag naar fosfaten voor kunstmest is de prijs van fosfor daardoor tussen 2000 en 2008 met een factor 20 omhoog gegaan. Begin 2000 was ook het eerste jaar sinds de Tweede Wereldoorlog dat niet alle boeren in Duitsland kunstmest konden kopen, puur vanwege onvoldoende beschikbaarheid”, leidde Kamphues zijn betoog in over wat wel een onzichtbaar element in de discussie over dierlijke bijproducten wordt genoemd.

De fosforconcentratie in MBM en vismeel en hun opname in het dierlichaam als deze producten in diervoeder worden toegepast, zijn zo goed dat er geen fy-tase aan het voer meer hoeft te worden toegevoegd. Kamphues pleitte ervoor te gaan denken in termen van fosforcyclus en fosforbalans, om te bezien hoe fosfor zo efficiënt mogelijk kan worden ingezet en teruggewonnen. Mest die in het riool verdwijnt en dierlijke bijproducten die verbrand worden zijn in genoemde cyclus de grote verliespunten, terwijl de verloren fosfor ook nog eens in het milieu terecht komt.

Kamphues: “Nader onderzoek moet uitwijzen hoe fosfor uit dierlijke bijproducten beter beschikbaar kan worden gemaakt

Technisch directeur van de EFRA Stephen Woodgate (rechts) in gesprek met gastspreker prof. Josef Kamphues (links).

voor plant en dier, zodat de stof niet geleidelijk aan verdwijnt uit de voedselketen. Diermeel van categorie 2 en verbrandingsas van categorie 1 kunnen in kunstmest worden toegepast, eiwit van categorie 3 kan gericht in mengvoeders voor specifieke soorten worden gebruikt. De grondstoffen die je gebruikt, zijn bepalend voor het fosforgehalte in het dier. Alles uiteraard onder handhaving van de veiligheid. Laten we voorzichtig en duurzaam met onze natuurlijke bronnen omgaan.”

Volgens Kamphues is gemiddeld alleen

al in Duitsland zo'n 20.000 ton fosfor terug te winnen. Daarnaast zijn ook grote hoeveelheden fosforoxide, calcium en magnesium te hergebruiken. De nood wordt steeds hoger. “Mensen moeten beseffen dat tekorten aan en hoge prijzen voor mengvoeringrediënten de voedselproductie beperken, en dat vervanging in mengvoer van plantaardig eiwit door dierlijk eiwit vaak tot een efficiëntere nutriënteninbreng leidt. Je mag de risico's nooit negeren, maar we moeten toch onderzoeken hoe we beter gebruik kunnen maken van dierlijke bijproducten.”

Aquafeed kan serieus afzetkanaal voor vet worden

Dierlijke vetten en eiwitten kunnen in de nabije toekomst een belangrijke rol gaan spelen in het visvoer dat in de visteelt wordt ingezet, het zgn. aquafeed. Zeker als de Europese Commissie op korte termijn het gebruik van verwerkte varkens- en pluimvee-eiwitten in aquafeed weer toestaat, zullen deze belangrijk kunnen helpen bij het voldoen aan de almaar toenemende vraag naar dierlijke eiwitten van een groeiende wereldbevolking.

Voorzitter Alberto Allodi van het FEFAC Fish Feed Committee legde in zijn presentatie met enkele cijfers uit hoe op vele plaatsen sprake is van overbevoering terwijl de consumptie van vis alleen maar toeneemt. De visweekindustrie vervult daardoor een steeds grotere rol bij het voorzien in die behoefte. Traditionele vet- en eiwitbronnen voor het benodigde visvoer zijn visolie en vismeel, en daarvan komt steeds minder beschikbaar. De aquafeedsector is dus op zoek naar alternatieven.

“Voor de substitutie van vismeel komen in aanmerking krill en andere mariene organismen die laag in de voedselketen staan, plantaardige eiwitten, eiwitten van genetisch gemodificeerde planten en dierlijke eiwitten”, constateerde Allodi.

FEFAC-spreker Alberto Allodi wees op de noodzaak om dierlijke vetten en eiwitten in visvoer (aquafeed) voor de viskwekerij in te zetten.

“We schatten dat er in de EU 16 miljoen ton aan rendered products beschikbaar is, die nu worden verbrand of als mest gebruikt. Voor een duurzame ontwikkeling hebben we die diermelen met hun specifieke nutritionele balans (vooral de eiwitten die vrijkomen bij de productie van dierlijk vet zijn heel geschikt) echter wel nodig!”

In augustus wordt het voorstel van de EC verwacht om eiwitten van niet-herkauwers in vismeel weer toe te staan, evenals een voorstel voor de inzet van vismeel in voeders voor landbouwhuisdieren. Allodi: “Als de producenten hun

verwerkte eiwitten zouden kunnen standaardiseren, zouden ze aantrekkelijker worden voor de producenten van visvoer. Willen we deze bron kunnen benutten, dan zullen we onze pijlen echter ook moeten richten op marktacceptatie. Daar wacht ons nog een schone taak.”

Stephen Woodgate wees op de vreemde situatie dat Aziatische landen en landen als Canada en Chili ingrediënten in hun visvoer mogen gebruiken die voor producenten in de EU niet zijn toegestaan. Vervolgens wordt de op deze wijze geproduceerde vis wel vrijelijk in de EU geïmporteerd.

Onderzoek naar LCA voor biodiesel uit dierlijk vet

In de dierlijk-vetsector houdt vooral de Fats and Proteins Research Foundation (FPRF) zich op wereldschaal bezig met systematisch wetenschappelijk onderzoek. De FPRF heeft zo'n 65 leden en heeft haar budget zien groeien van 360.000 dollar in 2002 tot 850.000 dollar dit jaar. Er zijn thans negen onderzoeksprojecten gaande die samen van de FPRF 450.000 dollar steun ontvangen. Het meeste geld gaat naar ACREC, het Animal Co-Products Research And Education Center.

Volgens FPRF-voorzitter Sergio Nates Ph.D., die de EFPR Board graag zou verwelkomen als lid van de Board of Direc-

tors, is veel onderzoek gericht op de vervanging van visolie en vismeel in visvoerders die in de aquacultuur worden ingezet. Deze vervangers worden met name gezocht bij dierlijke vetten en eiwitten. Traceerbaarheid wordt hierbij steeds belangrijker, en om te voorkomen dat er steeds meer certificeringssystemen naast elkaar ontstaan, zijn GLOBALGAP en GAA overeengekomen samen te werken aan certificeringssystemen voor de aquacultuur.

“De FPRF houdt zich bezig met tal van onderzoeksprojecten”, lichtte Nates toe. “De Carbon Footprint Calculator for Rendering Operations is een voorbeeld,

maar ook de onderzoeken naar plastics en mengsels van polymeren uit dierlijke eiwitten en naar de mogelijkheden om het gebruik van rundvet in mengvoerders te verbeteren. En natuurlijk de levenscyclusanalyse van dierlijk vet dat als grondstof voor biodiesel wordt gebruikt. Deze studie onderzoekt de milieu-, economische en energetische aspecten van dit type productie.”

Zijn oproep tot ondersteuning van onderzoek werd gesteund door Stephen Woodgate, die de EFPR Board in overweging gaf mee te doen en budget beschikbaar te stellen.

Forum: wat wordt in 2020 van de sector verwacht?

Het laatste onderdeel van het EF-PRA-congres was een forumdiscussie, die werd geleid door consultant Ruth Jewkes. Centrale vraag in deze rondgang was: wat wordt er in 2020 van de sector verwacht, en hoe zal hij er uitzien?

Namens de EU gaf Niels Leth Nielsen aan dat de primaire rol van de sector dezelfde zal zijn als nu: het garanderen van de volksgezondheid door gezonde en veilige producten aan de samenleving te leveren. "Onze industrie zal een van de belangrijkste spelers zijn bij het (mede) oplossen van de twee belangrijkste problemen waar we vandaag mee worden geconfronteerd: de klimaatverandering en de bevolkingsgroei. We zullen dat doen door duurzame ingrediënten aan mengvoeders en duurzame brandstoffen te leveren."

Leth Nielsen vond wel dat de sector proactiever zijn boodschap moest leren uitdragen en beter op innovatie moest inzetten. "Voor de BSE-crisis was het eenvoudig een rendererer te zijn. Je had alleen te maken met een milieuvergunning en met omwonenden die klaagden als het stonk. Sindsdien heeft de crisis laten zien dat innovatie een noodzaak is."

Gespreksleidster Ruth Jewkes en Fernando Mendizabal tijdens het debat.

Renderers van over de hele wereld gingen met elkaar in debat. Vlnr de forumleden: Martin Couture (Canada), Ruth Jewkes (Whisper Consultancy), Fernando Mendizabal (Mexico), David Kaluzny (VS), Alan Tunzelman (Nieuw-Zeeland) en Niels Leth Nielsen (EU).

Voor beleidsmakers en onderzoekers ligt er ook een mooie taak. In de EU worden momenteel miljoenen tonnen vlees- en beendermeel (MBM) verbrand, terwijl er zoveel nuttiger afzetkanalen zijn."

Verenigde Staten

In de VS spelen volgens David Kaluzny andere problemen. Hij geloofde niet dat zijn sector daar ooit de waardering zou krijgen die hij gezien zijn maatschappelijke taak – een essentieel onderdeel van de diervoeder- en voedselketen – zou moeten krijgen, en ook qua productie voorzag hij weinig verandering. "Ons probleem is dat er grondstoffen wegglijpen. Vanwege de vrije markt is er geen aanbodplicht voor boeren, en die zal er ook niet komen, en daardoor wordt er enorm veel eten verspild." Hij wees erop dat de Amerikaanse regering er teveel van uitgaat dat de sector er wel zal zijn, en dan vergeet dat het ineens afgelopen kan zijn als het economisch niet meer rendabel is. De regelgevers zien de sector amper, het publiek begrijpt niet wat renderers doen.

"Bio-energie is in wezen een lichtpunt. We kunnen onszelf nu wat profileren als producenten van duurzame brandstof."

Ons grote verhaal is dat de rendering industry een grote bron is die CO2 en methaan voorkomt door te voorkomen dat deze vrijkomen bij het weggroten van dierlijke bijproducten. In de VS doen we dat al 100 jaar en daarvoor zou de regering ons best wat erkenning mogen geven." Om e.e.a. objectief naar buiten te brengen, wordt thans gewerkt aan een 'Carbon Footprint for the Rendering Industry'.

Canada

Voor Martin Couture uit Canada ligt het verschil tussen nu en over tien jaar evenmin bij het fundamentele: vleesbijproducten op veilige wijze uit de vleesketen halen en een nuttige toepassing geven. Ondanks de campagnes her en der om minder vlees te eten, wordt de rol van de sector alleen maar belangrijker, omdat het z.i. vrijwel onmogelijk zal blijken landen als India en China bij een groeiende welvaart van een hogere vleesconsumptie te weerhouden.

Hij had veel respect voor de wijze waarop in de EU de afgelopen tien jaar inspanningen zijn gedaan om elk onderdeel van een slachtdier te verwaarden. "Onze samenleving is dan wel steeds

meer verstedelijkt, maar nog nooit zijn er zoveel vragen gesteld naar wat wij nu precies doen. Nu biodiesel en bio-ethanol alle aandacht van de media hebben, kunnen we onze sector beter op de kaart en in de publieke opinie zetten."

Mexico

De situatie in Mexico verschilt hemelsbreed van die in westerse landen en is exemplarisch voor veel ontwikkelingslanden. Het grote probleem waarmee Fernando Mendizabal worstelt, is dat zijn fabriek moeite heeft om grondstoffen te krijgen. Niet omdat, zoals in de VS, boeren karkassen laten wegrotten, maar omdat de miljoenen arme mensen beenderen, hersenen en andere bijproducten uitkoken en er soep van trekken. De renderer krijgt dus grondstoffen waaraan weinig eer valt te behalen en zal altijd moeite hebben om aan de EU-eisen te voldoen.

Hij sprak de hoop uit dat de Mexicaanse rendering industry in 2020 op hetzelfde niveau als die in de EU zou staan, maar vreest dat de verwachte bevolkingstoename het probleem alleen maar groter zal maken. Ook hij sprak van het risico dat de industrie opeens niet meer levensvatbaar kan zijn en verdwijnt. Wel was hij positief over de kansen op dit moment. "Als we kunnen overbrengen dat we bijproducten afleiden naar en verwerken tot plastics, smeermiddelen, biobrandstoffen, oleochemische producten e.d., zouden we een positiever imago

De organisatie van het EFPA-congres lag in handen van Oriane Boulleveau en Thierry Geslain van het Franse SIFCO.

Tijdens het congres waren producenten van decanters, raffinage-units en andere machines met een stand aanwezig.

kunnen ontwikkelen."

Nieuw-Zeeland

Alan Tunzelman uit Nieuw-Zeeland zou ook graag van het negatieve imago van zijn sector af willen, en de erkenning krijgen waar de sector naar zijn idee recht op heeft. "We leveren producten aan mengvoerders voor varkens en kippen en duurzame energie, biodiesel, die een bijdrage levert aan het halen van de Kyoto-doelstellingen. Een dynamische industrie dus die reageert op de behoeften in de samenleving." Hij prees zichzelf gelukkig dat zijn land al sinds het begin van de crisis als een regio met een verwaarloosbaar BSE-risico wordt gezien, waardoor alleen de afzet van oneetbare producten soms wat moeizaam gaat.

Het blijft in zijn ogen van groot belang

dat de sector hoge standaarden hanteert, zodat de consumenten er vertrouwen in houden. Hij signaleerde de laatste jaren een kentering ten goede. "Vroeger zagen overheidsinstanties en bedrijven elkaar als de vijand, nu steeds vaker als partners die elkaar nodig hebben. Er is meer wederzijds begrip. Ook studenten die in onze bedrijven komen, waarderen beter wat we doen als ze het eenmaal begrijpen. Goede technologie, duurzame processen, professioneel en verantwoordelijk ondernemerschap, het is best wel over te brengen."

Conclusie

Op gespreksleidster Ruth Jewkes werd, als specialiste in de PR, een beroep gedaan om aan te geven hoe de sector in communicatief opzicht een slag kan maken. Zij sloot de discussie optimistisch af. "Er is nooit een betere tijd geweest om je verhaal te vertellen en het beeld dat men van jullie sector heeft te verbeteren. Jullie problemen zijn vandaag de dag ieders problemen. Via contacten met partners in de voedselketen moet de boodschap van gezond en veilig voedsel worden overgebracht. Sommige doelgroepen kunnen jullie heel goed met een technische boodschap bereiken. Zo'n Carbon Footprint ontwikkelen is ook een prima initiatief. Je hoeft als sector niet aan alle campagnes mee te doen, het is vooral van belang dat je bij dit soort campagnes goede technische gegevens kunt aanleveren die helpen de boodschap over te brengen."